

ພຣະທຳດານີເອນ - ເລກທີ ສີສິບເອັດ

ພັນທະກົດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງໂປໂລ:

ເຊືອມໂຍງອິດສະຣາເອນບູຮານເຂົ້າກັບອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ

Jeff Pippenger

2024-01-05

ອັກຄະສາວົກໂປໂລເປັນຂໍ້ເຊືອມຕໍ່ລະຫວ່າງອິດສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານ ແລະ ອິດສະຣາເອນຜ່າຍວິນຍານ, ເພາະວ່າພັນທະກົດຂອງທ່ານ, ນາມຂອງທ່ານ, ສະພາບການສ່ວນຕົວຂອງທ່ານ ແລະ ພາລະງານເຊິ່ງເປັນການພະຍາກອນຂອງທ່ານ ລ້ວນເປັນພະຍານຮັບຮອງຄວາມຈິງນີ້. ທ່ານໄດ້ລະບຸຕົນເອງວ່າເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາອັກຄະສາວົກ, ເພາະວ່າທ່ານເຄີຍຂົ່ມເຫັງປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ.

ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນບັນດາອັກຄະສາວົກ, ແລະບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະຖືກເອີ້ນວ່າເປັນອັກຄະສາວົກ, ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. 1 ໂກຣິນໂທ 15:19

ຊື່ທີ່ລາວໄດ້ຮັບໃນເວລາກັບໃຈເຊືອນນັ້ນຄືໂປໂລ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງນ້ອຍ ຫຼືເລັກ, ເພາະວ່າລາວເປັນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນພວກອັກຄະສາວົກ. ແຕ່ຊື່ເດີມຂອງລາວຄື ຊາອຸນ, ຊຶ່ງໝາຍວ່າ "ຜູ້ຖືກເລືອກ".

ແລ້ວ ອານາເນຍ ທຸນຕອບວ່າ, ພຣະອົງເຈົ້າ, ຂ້ານ້ອຍໄດ້ຍື່ນຈາກຫຼາຍຄົນເຖິງເລື່ອງຂອງຊາອຸນຄົນນີ້ວ່າ ລາວໄດ້ເຮັດຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຫຼາຍພຽງໃດແກ່ບັນດາວິຊິດຊົນຂອງພຣະອົງໃນເຢຣູຊາເລັມ; ແລະຢູ່ທີ່ນີ້ ລາວໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກພວກຫົວໜ້າປະໂລຫິດ ໃຫ້ຈັບມັດຄົນທັງປວງທີ່ຮ້ອງທຸນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ພຣະເຈົ້າຕັດກັບລາວວ່າ, ຈົ່ງໄປເຖິດ: ເພາະວ່າຄົນນີ້ເປັນພາຊະນະທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້, ເພື່ອຈະນຳເອົານາມຂອງເຮົາໄປປະກາດຕໍ່ໜ້າພວກຕ່າງຊາດ, ກະສັດທັງຫຼາຍ, ແລະລູກຫຼານແຫ່ງອິດສະຣາເອນ, ກົດຈະການ 9:13-15.

ຊາອຸນເປັນ "ພາຊະນະທີ່ຖືກເລືອກ" ເພື່ອນຳຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ບັນດາຄົນຕ່າງຊາດ, ແຕ່ກ່ອນອັນເພີ່ນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການກັບໃຈໃໝ່ ແລະຖືກຖອມລົງໃຫ້ເປັນໂປໂລ (ນ້ອຍ), ເພາະວ່າເພີ່ນກຳລັງຈະຕ້ອງກາຍເປັນຜູ້ມີວິດີອຳນາດ. ໂປໂລເຂົ້າໃຈວ່າ ກຳລັງຂອງເພີ່ນພົບໄດ້ໃນຄວາມນ້ອຍຂອງເພີ່ນ, ຫຼືໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງເພີ່ນ.

ແລະເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນເກີນຄວນເນື່ອງໄວ້ຍຄວາມອຸດົມແຫ່ງການສຳແດງ, ຈົ່ງໄດ້ມີໜ້າມອັນໜຶ່ງໃນເນື້ອໜັງຖືກປະທານແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ, ຄືທຸດຂອງຊາດານເພື່ອຂົ່ມຕີຂ້າພະເຈົ້າ, ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຖືກຍົກຂຶ້ນເກີນຄວນ. ເພາະເຫດການນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ້ອນວອນຕ້ອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສາມເທື່ອ ເພື່ອໃຫ້ມັນຈາກໄປຈາກຂ້າພະເຈົ້າ. ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ກ່າວແກ່ຂ້າພະເຈົ້າວ່າ, "ພຣະຄຸນຂອງເຮົາກໍ່ພໍສົມຄວນແລ້ວ: ເພາະວ່າລິດອຳນາດຂອງເຮົາຍ່ອມສຳເລັດຄົບຖ້ວນໃນຄວາມອ່ອນແອ." ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຍື່ນດີຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະອວດໃນຄວາມອ່ອນແອຂອງຕົນ, ເພື່ອລິດອຳນາດຂອງພຣະຄຣິດຈະສະຖິດຢູ່ເໝືອນຂ້າພະເຈົ້າ. ເຫດສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພິຈາລະນາຄວາມອ່ອນແອ, ໃນການຖືກຕິດງຸນ, ໃນຄວາມຂັດສົນ, ໃນການຖືກຂົ່ມເຫັງ, ໃນຄວາມທຸກລຳບາກເພາະເຫັນແກ່ພຣະຄຣິດ: ເພາະເມື່ອໃດຂ້າພະເຈົ້າອ່ອນແອ, ເມື່ອນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງ. 2 ໂກຣິນໂທ 12:7-10.

ໂຊໂລໄດຖືກ “ເລືອກສັນ”, ແຕ່ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຂົ້າແຂງ ເຂົາຈຶ່ງຖືກເຮັດໃຫ້ນ້ອຍລົງ (ໂປໂລ).
ເຂົາຖືກເລືອກໃຫ້ນຳຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ພວກຄົນຕ່າງຊາດ, ແຕ່ສ່ວນໜຶ່ງທີ່ເຂົາຖືກເລືອກນັ້ນ
ກໍເນື່ອງມາຈາກຄວາມຮູ້ຂອງເຂົາໃນພຣະຄຳພີເດີມ.

ໂດຍສະເພາະເພາະເຂົາພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ຊຳນານໃນຂະຫນານທັງປວງ
ແລະໃນບັນຫາທັງຫຼາຍທີ່ຢູ່ໃນໝູ່ຊາວຢິວ; ດັ່ງນັ້ນ
ເຂົາພະເຈົ້າຈຶ່ງຂໍວົງວອນທ່ານໃຫ້ຟັງເຂົາພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມອົດທົນ. ວິຖີຊີວິດຂອງເຂົາພະເຈົ້າຕັ້ງແຕ່ຍັງໜຸ່ມ,
ຊົງໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຢູ່ທ່າມກາງຊົນຊາດຂອງເຂົາພະເຈົ້າເອງທີ່ນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ,
ຊາວຢິວທັງປວງລ້ວນຮູ້ຈັກ; ພວກເຂົາຮູ້ຈັກເຂົາພະເຈົ້າມາແຕ່ເດີມ, ຖ້າພວກເຂົາຈະເປັນພະຍານ,
ວ່າຕາມນິກາຍອັນເຂັ້ມງວດທີ່ສຸດໃນສາສະໜາຂອງພວກເຮົາ ເຂົາພະເຈົ້າໄດ້ດຳເນີນຊີວິດເປັນພາຣີຊາຍ.
ກົດຈະການ 26:3–5.

ຊາວູດໄດ້ຮັບການອົບຮົມໂດຍກາມາລໂອນ,
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການນັບຖືວ່າເປັນໜຶ່ງໃນບັນດາອາຈານຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງພຣະຄຳພີພັນທະສັນຍາເດີມ.

ຄຳຮ້ອງຂໍນັ້ນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ແລະ “ໂປໂລຈຶ່ງຍືນຢູ່ເທິງຂັ້ນໄດ ແລະໂບກມໄປຫາປະຊາຊົນ.”
ທ່າທາງນັ້ນໄດ້ດຶງດູດຄວາມສົນໃຈຂອງເຂົາທັງຫຼາຍ,
ໃນຂະນະທີ່ກິລິຍາການຂອງທ່ານກໍເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມນັບຖື.
“ແລະເມື່ອເກີດຄວາມສະງົບຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວກັບເຂົາເປັນພາສາເຮັບເຮົາວ່າ, ທ່ານຜູ້ຊາຍ
ພົ້ນອັງ ແລະບົດາທັງຫຼາຍ, ຂໍຈົ່ງຟັງຄຳແກ່ຕ່າງຂອງຂ້ານ້ອຍ
ຊຶ່ງບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍກ່າວລັງກ່າວຕໍ່ທ່ານທັງຫຼາຍ.” ເມື່ອໄດ້ຍິນສຽງຖອຍຄຳພາສາເຮັບເຮົາຄືນເຄື່ອນນັ້ນ,
“ເຂົາທັງຫຼາຍກໍຍິ່ງສະງົບລົງອີກ,” ແລະໃນຄວາມສະງົບທີ່ໜ້ານັ້ນ ທ່ານກໍກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ: “ແທ້ຈິງແລ້ວ
ຂ້ານ້ອຍເປັນຄົນຢິວ ເກີດໃນເມືອງຕາໂຊ ແຂວງກິລິເກຍ ແຕ່ໄດ້ຮັບການອົບຮົມໃນນະຄອນນີ້
ຢູ່ແທບພຣະບາດຂອງກາມາລໂອນ
ແລະໄດ້ຮັບການສອນຕາມແບບອັນຄົບຖ້ວນແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງບັນພະບຸລຸດ
ແລະມີຄວາມຮ້ອນຮົນເພື່ອພຣະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານທຸກຄົນເປັນຢູ່ໃນວັນນີ້.”
ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດປະຕິເສດຄຳກ່າວຂອງອັກຄະສາວົກໄດ້ ເພາະເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງທຳການໄດ້ອ້າງເຖິງນັ້ນ
ເປັນສົງຄ໌ຫຼາຍຄົນ ຊຶ່ງຍັງອາໄສຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ ຮູ້ຈັກດີ. ກົດຈະການຂອງອັກຄະສາວົກ, 408.

ໂຊໂລໄດຖືກເລືອກໂດຍບັງເອີນ ແລະ ໜຶ່ງໃນຈຸດປະສົງຈຳເພາະຂອງພັນທະກົດຂອງໂປໂລ
ແມ່ນເພື່ອເປັນຂົວເຊື່ອມລະຫວ່າງປະຫວັດສາດອັນສັກສິດຂອງອິສະຣາເອນຕາມຕົວອັກສອນ
ກັບປະຫວັດສາດອັນສັກສິດຂອງອິສະຣາເອນຜ່ານຍຸກຍຸກ. ຄວບຄຸມໄປກັບຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້
ທ່ານໄດ້ຂຽນພຣະຄຳພີພາກພຣະສັນຍາໃໝ່ເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ໃນບົດໜຶ່ງຂອງງານຂຽນຂອງທ່ານ
ໄດ້ຊີ້ບອກການສະໜັບສະໜູນສຳລັບໂຄງຮ່າງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີ່ໜຶ່ງ ແລະ
ສຳລັບໂຄງຮ່າງຂອງຂ່າວສານທຸດສະຫວັນອົງທີສາມດ້ວຍ.
ຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນເປັນອະນຸສາວະລີໃນປະຫວັດສາດຂອງອັດເວນຕິສົມ
ທີ່ຊີ້ໃຫ້ເຫັນຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄົນມີບັນຍາ ແລະ ຄົນໃໝ່ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ
ຕອນສິ້ນສຸດຂອງອັດເວນຕິສົມ.

ບັດນີ້ພວກເຮົາຂໍວົງວອນທ່ານທັງຫຼາຍ, ພົ້ນອັງເອີຍ,
ໂດຍອ້າງເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ
ແລະໂດຍອ້າງເຖິງການຊຸມນຸມຂອງພວກເຮົາເຂົ້າຫາພຣະອົງ, ວ່າຢ່າໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານຖືກສັ່ນຄອນໂດຍໄວ
ຫຼືຖືກລົບກວນເລີຍ, ບໍ່ວ່າຈະໂດຍວິນຍານ ຫຼືໂດຍຄຳເວົ້າ ຫຼືໂດຍຈິດໝາຍທີ່ເຫມືອນວ່າມາຈາກພວກເຮົາ,
ເຫມືອນດັ່ງວ່າວັນແຫ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ມາໃກ້ແລ້ວ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດຫຼອກລວງທ່ານດ້ວຍວິທີໃດໆ;
ເພາະວັນນັ້ນຈະບໍ່ມາ ຖ້າຫາກວ່າການຫັນຫຼັງຈາກຄວາມເຊື່ອຈະບໍ່ມາກ່ອນ,

ແລະຄົນແຫ່ງບາບນັ້ນຈະບໍ່ຖືກເປີດເຜີຍ, ຜູ້ເປັນບຸດແຫ່ງຄວາມເພີ່ນາດ; ຜູ້ຊົງຕ່ຳນ
ແລະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເໝືອນສິ່ງທັງປວງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ ຫຼືຖືກນະມັດສະການ;
ຈົນເຖິງວ່າລາວເຂົ້ານັ້ນຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງກັບວ່າເປັນພຣະເຈົ້າ,
ສະແດງຕົນເອງວ່າລາວເປັນພຣະເຈົ້າ. ທ່ານຈື່ວ່າ ເມື່ອຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບທ່ານ
ຂ້ອຍໄດ້ບໍ່ອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ທ່ານ? ແລະບັດນີ້ທ່ານຮູ້ແລ້ວວ່າສິ່ງໃດກໍາລັງຍັບຢັ້ງເຂົ້າໄວ້
ເພື່ອໃຫ້ເຂົາຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງເຂົາ.
ເພາະຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມອະທ່ານນັ້ນກໍາລັງເຄື່ອນໄຫວຢູ່ແລ້ວ: ພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ບັດນີ້ຍັງຍັບຢັ້ງຢູ່
ຈະຍັງຍັບຢັ້ງຕໍ່ໄປ ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກນຳອອກໄປຈາກທາງ. ແລ້ວຜູ້ຊົງຮ້າຍນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ,
ຜູ້ຊົງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະກຳຈັດດ້ວຍລົມຫາຍໃຈແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ,
ແລະຈະທຳລາຍດ້ວຍຄວາມສະຫວ່າງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ: ຄືຜູ້ນັ້ນນັ້ນເອງ,
ຜູ້ຊົງການມາຂອງລາວເປັນໄປຕາມການກະທຳຂອງຊາຕານ ພ້ອມດ້ວຍລົດເດດທັງປວງ ແລະໝາຍສຳຄັນ
ແລະການອັດສະຈັນອັນຕົວະ,
ແລະພ້ອມດ້ວຍການຫຼອກລວງທຸກຢ່າງແຫ່ງຄວາມອະທຳສຳລັບບັນດາຜູ້ທີ່ກຳລັງເພີ່ນາດ;
ເພາະພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ ເພື່ອພວກເຂົາຈະລອດພົ້ນ. ແລະເພາະເຫດນີ້
ພຣະເຈົ້າຈະສົ່ງການຫຼົງຜິດອັນຮ້າຍແຮງມາເຖິງພວກເຂົາ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາເຊື່ອຄວາມຕົວະ:
ເພື່ອວ່າພວກເຂົາທັງປວງຈະຖືກພິພາກສາລົງໃນທິດ, ຄືພວກທີ່ບໍ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ
ແຕ່ພອຍໃຈໃນຄວາມອະທຳ. 2 ເທຊະໂລນີກ 2:1-12.

ບໍລິບົດຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນນີ້ຄືການພິຈາລະນາເຖິງເວລາທີ່ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບມາເປັນຄັ້ງທີສອງ.
ໃບໂລເຕືອນຊາວເທຊະໂລນີກວ່າ ທ່ານໄດ້ຕອບຂັກກັງວົນນັ້ນໄວ້ແລ້ວກ່ອນໜ້ານີ້ເມື່ອທ່ານກ່າວວ່າ,
"ພວກເຈົ້າຈື່ໄດ້ບໍ່ ວ່າເມື່ອຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ ຂ້ອຍໄດ້ບໍ່ອກສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກເຈົ້າ?"
ໃບໂລກຳລັງພະຍາຍາມບໍ່ອກກັນພວກພົ້ນອ້າງມື້ໃຫ້ຖືກຫລອກລວງໃນເລື່ອງ
"ການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ແລະການທີ່ພວກເຮົາຈະຖືກຮອບຮວມເຂົ້າໄປຫາພຣະອົງ."

ນັກປະຫວັດສາດລະບຸວ່າ ເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານຂອງ William Miller
ຕັ້ງຢູ່ເທິງການທີ່ທ່ານໄດ້ຈຳແນກໄລຍະເວລາສອງພັນສາມຮ້ອຍປີໃນ Daniel ບົດ 8 ຂໍ້ 14.
ອີກເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານຂອງທ່ານ ຊຶ່ງບາງຄັ້ງບໍ່ໄດ້ຮັບການຕະໜັກເຖິງ
ຄວາມງາມຂອງທ່ານໃນການໂຕ້ແຍ້ງຫັກລ້າງຄຳສອນຜິດກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ.

ໂດຍອີງໃສ່ວິທີການອັນຜິດພາດຂອງພວກເຢຊູຄຣິດ ໄດ້ມີ (ແລະຍັງຄົງມີ) ຄຳສອນຜິດອັນໂດດເດັ່ນຢ່າງໜຶ່ງ ຊຶ່ງ
William Miller ໄດ້ຄັດຄ້ານຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ. ນັ້ນຄືຄຳສອນຜິດທີ່ວ່າ
ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຈະມີຊ່ວງເວລາແຫ່ງສັນຕິສຸກໜຶ່ງພັນປີນຳໜ້າ
ຊຶ່ງຖືກເອີ້ນວ່າ "temporal millennium" ອັນເປັນຄຳສອນທີ່ Sister White ໄດ້ຄັດຄ້ານເຊັ່ນກັນ.

ຜົນງານຂອງ Miller ຍັງໄດ້ສ້າງຕັ້ງຄວາມຈິງເລື່ອງການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດຢ່າງແທ້ຈິງ
ໂດຍຕ່ຳນແນວຄວາມຄິດຜິດຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບພັນປີທີ່ແຜ່ຫຼາຍຢູ່ໃນສະໄໝຂອງລາວ. Paul
ກຳລັງກ່າວເຖິງການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງໃນ 2 Thessalonians,
ດັ່ງນັ້ນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນຈຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງ Miller
ກ່ຽວກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຢ່າງແທ້ຈິງ. ບົດນັ້ນແມ່ນ "ຄວາມຈິງປະຈຸບັນ" ສຳລັບ Miller.

ໃບໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນລຳດັບເຫດການອັນສຳຄັນທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງ ແລະຍັງໄດ້ໃຫ້ເຫດຜົນ
ຕາມຕົກກະວ່າເປັນເພາະເຫດໃດຊາວເທຊະໂລນີກຈຶ່ງບໍ່ຄວນຄາດຫວັງການສະເດັດກັບຄືນມາຂອງອົງພຣະຜູ້
ເປັນເຈົ້າໃນຊ່ວງຊີວິດຂອງພວກເຂົາ. ໃບໂລກ່າວວ່າ, "ບັດນີ້ພວກພົ້ນອ້າງເອີ້ນ ພວກເຮົາຂໍວົງວອນທ່ານທັງຫຼາຍ
ໂດຍອ້າງເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ

ແລະໂດຍອ້າງເຖິງການທົບທວນຄືນຈະຖືກຮວບຮວມເຂົ້າໄປຫາພຣະອົງ." ຄຳວ່າ "ຂ່ວງໂອນ" ໝາຍເຖິງການຊັກຖາມ.

ໂປໂລກຳລັງໃຊ້ເຫດຜົນແຍກແຍະອົງປະກອບຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວເນື່ອງກັບການສະເດັດມາຄົງທຶສອງ ແລະກຳລັງນຳພາຜູ້ຝັງຂອງທ່ານໄປຕາມການຊັກຖາມຮູບແບບໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີເປົ້າໝາຍເພື່ອໃຫ້ຜູ້ຝັງຂອງທ່ານໄດ້ວິເຄາະເຫດຜົນຕາມຕັກກະຂອງທ່ານ.

ໂຄງສ້າງແຫ່ງເຫດຜົນຂອງລາວຄືວ່າ ກ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບມາເປັນຄັ້ງທີສອງ ຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາຕ້ອງຖືກລະບຸໃຫ້ຮູ້ແລະຂຶ້ນຄອງອຳນາດ ແລະກ່ອນທີ່ຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາຈະປາກົດຂຶ້ນໃນປະຫວັດສາດ ຈະຕ້ອງມີການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອກ່ອນ. ການຫຼົງໄປນັ້ນຍັງເປັນເຫດການໃນອະນາຄົດ

ດັ່ງນັ້ນການປາກົດຂຶ້ນຂອງຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາກໍຍັງຢູ່ກອອກໄປກວ່ານັ້ນອີກ. ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ໃດຈະຖືກຫລອກລວງໃຫ້ຄິດວ່າການສະເດັດກັບມາຂອງພຣະຄຣິດໃກ້ຈະມາເຖິງໄດ້ແນວໃດ? ລາວໃຊ້ສັນຍາລັກຫຼາຍປະການຂອງຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາເພື່ອສະຖາປະນາໃຫ້ແນ່ຊັດວ່າ ອຳນາດນັ້ນຄືຜູ້ໃດ ຊຶ່ງຖືກເຜີຍໃຫ້ປາກົດພາຍຫຼັງການຫຼົງໄປ. ລາວເອີ້ນຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາວ່າ "ມະນຸດແຫ່ງບາບ," "ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ" ນັ້ນ, "ບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ" ແລະ "ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳ." ຊົດເຕີ້ໄວທ ໄດ້ກ່າວໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ທັງໝົດນີ້ເປັນສັນຍາລັກທີ່ລະບຸໄປຫາຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາປາ.

"ແຕ່ກ່ອນການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດ, ຈະຕ້ອງມີພຶດຕະນາການສຳຄັນໃນໂລກແຫ່ງສາສະໜາ ດັ່ງທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້. ອັກຄະສາວົກໄດ້ປະກາດວ່າ: 'ຢ່າໃຫ້ຈິດໃຈຂອງທ່ານຖືກສັ່ນຄອນໄດ້ໃດໆຢ່າຍ ຫຼືຢ່າຕົກໃຈ, ບ່ວງໂດຍວິນຍານ, ຫຼືໂດຍຄຳເວົ້າ, ຫຼືໂດຍຈິດໝາຍທີ່ປານປະໜົງມາຈາກພວກເຮົາ, ດັ່ງວ່າວັນແຫ່ງພຣະຄຣິດໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ. ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດລ່ວງທ່ານໂດຍວິທີໃດໆເລີຍ: ເພາະວັນນັ້ນຈະບໍ່ມາ ນອກຈາກວ່າການຫຼົງໄປຈາກຄວາມເຊື່ອຈະເກີດຂຶ້ນກ່ອນ, ແລະມະນຸດແຫ່ງບາບນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ, ຄືບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ; ຜູ້ຊົງຕຳນຳ ແລະຍົກຕົນເອງຂຶ້ນເປັນອິທຸກສົງທີ່ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ ຫຼືທີ່ຖືກນະມັດສະການ; ຈົນກະທັ້ງເຂົາຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງພຣະເຈົ້າ, ສະແດງຕົນເອງວ່າເຂົາເປັນພຣະເຈົ້າ.'"

"ຖ້ອຍຄຳຂອງໂປໂລບໍ່ຄວນຖືກເຂົ້າໃຈຜິດ. ບໍ່ຄວນມີການສັງເກດວ່າ ທ່ານໄດ້ເຕືອນຊາວເທຊະໂລນກຳເຖິງການສະເດັດມາຂອງພຣະຄຣິດໃນທັນທີໂດຍການສຳແດງພິເສດ. ທັດສະນະເຊັ່ນນັ້ນຈະກ່ອນໃຫ້ເກີດຄວາມສັບສົນໃນຄວາມເຊື່ອ; ເພາະຄວາມຜິດຫວັງມັກນຳໄປສູ່ຄວາມບໍ່ເຊື່ອ. ດັ່ງນັ້ນ ອັກຄະສາວົກຈຶ່ງໄດ້ຕັກເຕືອນພວກພື້ນຖານໃຫ້ຮັບຊ່າວສານເຊັ່ນນັ້ນວ່າມາຈາກທ່ານ, ແລະທ່ານໄດ້ຕຳເນີນຕົນໄປໂດຍເນັ້ນຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາປາ ຊຶ່ງສາດສະດາດານເຮືອນໄດ້ພັນລະນາໄວ້ຢ່າງຊັດເຈນນັ້ນ ຍັງຈະຕ້ອງລຸກຂຶ້ນ ແລະເຮັດສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົນກວ່າອຳນາດນີ້ຈະໄດ້ກະທຳກິດຈະການອັນຮ້າຍແຮງແລະເປັນການໝືນປະໝາດຂອງມັນສຳເລັດແລ້ວ ການທີ່ຄຣິດຕະຈັກຈະຄອຍຖ້າການສະເດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຂົານັ້ນ ກໍຈະເປັນການໄຮປະໂຫຍດ. 'ພວກເຈົ້າຈົນໄດ້ຫລົງ', ໂປໂລໄດ້ຖາມວ່າ, 'ເມື່ອຂ້ອຍຍັງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າ, ຂ້ອຍໄດ້ບໍ່ອາດເລືອງເຫລົ່ານີ້ແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວ?'"

"ການທີ່ດຽວອັນນຳສະພາບໂດດຖືກກຳນົດໄວ້ເພື່ອຈະລຸກລາມຄຣິດຕະຈັກແທ້. ແມ່ນແຕ່ໃນເວລາທີ່ອັກຄະສາວົກກຳລັງຂຽນຢູ່ນັ້ນ, 'ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມຊົ່ວຊ້າ' ກໍໄດ້ເລີ່ມທຳງານແລ້ວ. ພຶດຕະນາການທັງຫຼາຍທີ່ຈະບັງເກີດຂຶ້ນໃນອະນາຄົດນັ້ນຈະເປັນ 'ຕາມການທຳງານຂອງຊາຕານ ດ້ວຍລົດອຳນາດທັງສິ້ນ ແລະໝາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ແລະການອັດສະຈັນອັນເທັດ, ພ້ອມດ້ວຍການຫລອກລວງແຫ່ງຄວາມອະທຳທັງສິ້ນໃນພວກທີ່ກຳລັງພິນາດ.'"

“ຄຳກ່າວຂອງອັກຄະສາວົກກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ປະຕິເສດບ່ອນມຮັບ ‘ຄວາມຮັກຕໍ່ຄວາມຈິງ’ ນັ້ນ ຍັງເປັນຄຳກ່າວທີ່ຂັດກັບຄວາມເຄັ່ງຂັ້ນຢ່າງພິເສດ. ‘ເພາະເຫດນີ້’ ທ່ານໄດ້ປະກາດເຖິງຄົນທັງປວງທີ່ຈິງໃຈປະຕິເສດຂ່າວສານແຫ່ງຄວາມຈິງວ່າ, ‘ພຣະເຈົ້າຈະຊົງສົ່ງຄວາມຫຼົງຜິດອັນຮ້າຍແຮງມາເຖິງເຂົາ, ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຊື່ອຄຳມຸສາ: ເພື່ອວ່າຄົນທັງປວງຜູ້ບໍ່ເຊື່ອຄວາມຈິງ ແຕ່ຍິນດີໃນຄວາມອະທຳ ຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດ.’ ມະນຸດທັງຫຼາຍບໍ່ອາດປະຕິເສດຄຳເຕືອນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສົ່ງມາໃນຄວາມເມດຕາ ໂດຍບໍ່ຮັບຜິດຕາມມາ. ຈາກຜູ້ທີ່ຍັງຄົງດີດີໃນການຫັນໜ້າຈາກຄຳເຕືອນເຫຼົ່ານີ້ ພຣະເຈົ້າຊົງຖອນພຣະວິນຍານຂອງພຣະອົງອອກ, ບ່ອຍໃຫ້ເຂົາຕົກຢູ່ໃນການຫລອກລວງທີ່ເຂົາຮັກ.” Acts of the Apostles, 265, 266.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຊົດເດັດໄວທ໌ໄດ້ລະບຸໂດຍກົງວ່າ “ມະນຸດແຫ່ງບາບ,” “ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນ,” “ບຸດແຫ່ງຄວາມພິນາດ” ແລະ “ຄວາມລຽບລຽມແຫ່ງຄວາມອະທຳ” ຈາກຂໍ້ຄວາມຂອງໂບໂລ ແລະເອີ້ນມັນວ່າ “ອຳນາດສັນຕະປາບາ,” ນາງຍັງໄດ້ກ່າວຫຼາຍກວ່ານັ້ນ. ນາງໄດ້ລະບຸວ່າ ສັນຍະລັກເຫຼົ່ານີ້ທີ່ໂບໂລໃຊ້ເພື່ອຊີ້ບອກສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຮມ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຈາກພຣະທຳດານເືອນ ເມື່ອນາງໄດ້ກ່າວວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນ ອັກຄະສາວົກຈິງໄດ້ເຕືອນພວກພົນອ້ອມໃຫ້ຮັບຂ່າວສານໃດໆເຊັ່ນນັ້ນ ບາບວ່າມາຈາກລາວ, ແລະລາວກໍໄດ້ດຳເນີນຕົວໂປດໂດຍເນັ້ນຢັ້ງຂັດທັດຈົນວ່າ ອຳນາດສັນຕະປາບາ ຊົງຖືກພັນລະນາໄວ້ຢ່າງແຈ້ງຊັດໂດຍຜູ້ພະຍາກອນດານເືອນ ຍັງຈະຕ້ອງລຸກຂຶ້ນ ແລະທຳສົງຄາມຕໍ່ຕ້ານປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຈົນກວ່າອຳນາດນີ້ຈະໄດ້ກະທຳວຽກງານອັນເຖິງຕາຍແລະເປັນການໝົນປະໝາດຂອງມັນສຳເລັດແລ້ວ, ກໍເປັນການໄຮ້ປະໂຫຍດທີ່ຄຣິສຕະຈັກຈະເຜົາຄອຍການເສດດັດມາຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຂົາ.” ໂບໂລໄດ້ອີງສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂ່າວສານເຖິງຊາວເທຊະໂລນກາ ຊຶ່ງລະບຸເຖິງສັນຕະປາບານັ້ນ ໄວ້ເທິງດານເືອນ ບົດທີ 11 ແລະ ຂໍ້ທີ 36.

ແລະກະສັດນັ້ນຈະກະທຳຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ; ແລະລາວຈະຍົກຕົນຂຶ້ນ ແລະຈະຍົກຕົນໃຫ້ສູງກວ່າພະທຸກອົງ, ແລະຈະກ່າວຖ້ອຍຄຳອັນໜ້າອັດສະຈັນຕໍ່ຕ້ານພະເຈົ້າແຫ່ງບັນດາພະ, ແລະຈະລົງຈົນກວ່າຄວາມພິໄລດນັ້ນຈະສຳເລັດ; ເພາະວ່າສົງທຶກນັ້ນໄວ້ແລ້ວນັ້ນຈະຕ້ອງເກີດຂຶ້ນ. ດານເືອນ 11:36.

ເມື່ອໂບໂລລະບຸເຖິງສັນຕະປາບາວ່າ “ຜູ້ທີ່ຕໍ່ຕ້ານ ແລະຍົກຕົນເອງເໝືອນທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າພຣະເຈົ້າ ຫຼືທີ່ມະນຸດນະມັດສະການ; ຈົນກະທັ້ງລາວນັ່ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າດັ່ງເປັນພຣະເຈົ້າ, ສະແດງຕົນເອງວ່າລາວເປັນພຣະເຈົ້າ,” ໂບໂລກຳລັງຖອດຄວາມຄຳພະຍາກອນຂອງດານເືອນ ທີ່ພັນລະນາເຖິງ “ກະສັດ” ຜູ້ທີ່ໄດ້ກະທຳ “ຕາມໃຈປາຖະໜາຂອງຕົນ” ແລະຍົກ “ຕົນເອງຂຶ້ນ” ພ້ອມທັງຂະຫຍາຍ “ຕົນເອງໃຫ້ເຂັ້ມເໝືອນພຣະທຸກອົງ.” ສັນຕະປາບາແມ່ນກະສັດອົງນັ້ນທີ່ໄວ້ “ຖ້ອຍຄຳອັນປະຫຼາດໃຈຕໍ່ຕ້ານພຣະເຈົ້າແຫ່ງພຣະທັງຫຼາຍ”, ແລະສັນຕະປາບາກໍແມ່ນອຳນາດນັ້ນທີ່ຈະ “ຈະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈົນກວ່າ” “ຄວາມພິໄລດ” ຄັ້ງທຳອິດ “ຈະສຳເລັດລົງ” ໃນປີ 1798.

ດານເືອນ ບົດທີ 11 ແລະ ຂໍ້ 36 ເປັນຂໍ້ທີ່ຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຖ້າຫາກວ່າການເພີ່ມພູມຂອງຄວາມຮູ້ໃນປີ 1989 ຈະຖືກເຂົ້າໃຈຢ່າງຖືກຕ້ອງ. ດ້ວຍເຫດນີ້ ຄຳສອນຜິດທີ່ວ່າກະສັດໃນຂັ້ນນີ້ແມ່ນຜູ້ເຮັດ ຊຶ່ງຖືກນຳສະເໜີໂດຍ Uriah Smith ຈົ່ງໄດ້ຖືກນຳເຂົ້າມາໃນຊົ່ວຄາວຮຸ່ນທຳອິດຂອງ Adventism (1863 ຫາ 1888). Smith ໄດ້ບ່ຽນຂໍ້ຄວາມໃນຂໍ້ 36 ຈາກ “the” king (ຊຶ່ງແມ່ນອຳນາດສັນຕະປາບາທີ່ກຳລັງຖືກພັນລະນາຢູ່ໃນຂັ້ນອັນໜ້າ) ໃຫ້ເປັນ “a” king (ກະສັດຄົນໃດຄົນໜຶ່ງ) ເພື່ອຈະຍົກລັກສະນະແຫ່ງແບບແຜນການນະມັດສະການຂອງໂຮມໃຫ້ແກ່ຜູ້ເຮັດທີ່ບໍ່ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ, ແຕ່ນັ້ນເປັນພຽງຈຸດຕັ້ງຕົ້ນເພື່ອນຳສະເໜີທີ່ດີສະດີທີ່ຕົນເອງໂປດປານຂອງລາວ ກ່ຽວກັບວ່າ ຕວກກໍເປັນກະສັດແຫ່ງທີ່ດີເໝືອນໃນຂໍ້ 40 ແລະ ຂໍ້ຕ່າງ ໄປ.

ຊາຕານໄດ້ລົມຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າເຟືອນກັບຄວາມຈິງທີ່ວ່າ ກະສັດໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ ແມ່ນລະບົບສັນຕະປາບາ, ແລະ ອັກຄະສາວົກໂປໂລເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ຈັດຫາພະຍານຄົນທີ່ສອງເພື່ອຍືນຍັນຄວາມຈິງໃນຄຳພະຍານຂອງດານເືອນ. ຊຸດສະເຕີໄວທ໌ໄດ້ຈັດຫາພະຍານຄົນທີສາມ.

ຊາຕານບໍ່ໄດ້ພຽງແຕ່ພະຍາຍາມປົກປັກຄວາມຈິງທີ່ວ່າກະສັດໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນແມ່ນພະສັນຕະປາບາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ໂດຍການບົດເບືອນຄວາມຈິງທີ່ບັນຈຸຢູ່ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນ, ຊາຕານຍັງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄວາມໝາຍສຳຄັນຂອງ "ພຣະພິໂລດ" ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນກາຍເປັນສິ່ງຄຸ້ມເຄື່ອ.

ອຳນາດພະສັນຕະປາບາໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີນັ້ນຈະລະເລີນຮຸ່ງເຮືອງຈົນເຖິງປີ 1798

ເມື່ອມັນໄດ້ຮັບບາດແຜຮ້າຍແຮງເຖິງຕາຍຂອງມັນ. ປີ 1798

ແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງສອງພັນຫ້ຮ້ອຍຊາວປີແຫ່ງພຣະພິໂລດຂອງພຣະເຈົ້າ

ຊຶ່ງໄດ້ຖືກດຳເນີນການຕໍ່ອານາຈັກຝ່າຍເໜືອຂອງອົດສະຕຣາເອນ ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 723 ກ່ອນ ຄ.ສ.

ຖ້າຫາກວ່າໃນປີ 1863 ອາດເວັນຕົກສົມໄດ້ປົກປ້ອງ ແລະ ຍຶດຖື "ເຈດໄທຮີ" ໄວ້,

ກໍຈະເປັນເລື່ອງເກືອບເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ Uriah Smith

ຈະສາມາດຜ່ານພົ້ນການກ່າວຢ່າງໃດໆເຂົ້າເຊັນນັ້ນກ່ຽວກັບຂໍ້ສັກສາມສົບຫົກ, ເພາະວ່າ "ຄວາມພິໂລດ"

ຈະຖືກເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມພິໂລດຄັ້ງທຳອິດຂອງພຣະເຈົ້າແຫ່ງ "ເຈດໄທຮີ,"

ແລະດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ມີຄວາມເກືອບຂ້ອງຫຍັງເລີຍກັບຝຣັ່ງ. ການເພີ່ມພູມແຫ່ງຄວາມຮູ້ໃນປີ 1989

ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນໂດຍໂປໂລໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ, ແລະດ້ວຍເຫດນີ້

ຄຳເຕືອນຂອງໂປໂລໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນກ່ຽວກັບບັນດາຜູ້ທີ່ຮັບເອົາຄວາມຮັກແຫ່ງຄວາມຈິງ

ແຕ່ກັບຮັບເອົາຄວາມຫຼົງຜິດອັນຮຸນແຮງນັ້ນ,

ກໍເກີດຂຶ້ນຜ່ານການປະຕິເສດຂອງເຂົາຕໍ່ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ໂປໂລໄດ້ນຳສະເໜີໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ.

ໜຶ່ງໃນຄວາມຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ ຄືການລະບຸຕົວຕົນຢ່າງຖືກຕ້ອງຂອງກະສັດແຫ່ງພາກເໜືອໃນພຣະທຳດານເືອນ ບົດທີ 11, ຂໍ້ 40 ຫາ 45.

ໃນຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ, ຫຼັງຈາກໂປໂລໄດ້ຊີ້ບອກສັນຕະປາບາແຫ່ງໂຮມແລ້ວ,

ທ່ານໄດ້ຊີ້ບອກລຳດັບເຫດການໃນວາລະສຸດທ້າຍຂອງໂລກ ທີ່ນຳໄປສູ່ການສະເດັດມາຄັ້ງທີສອງຂອງພຣະຄຣິດ

ຊຶ່ງເປັນຫົວຂໍ້ຂອງຂໍ້ຄວາມຕອນນັ້ນ. ທ່ານກ່າວວ່າ, "ແລ້ວຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ." "ຜູ້ຊົ່ວຮ້າຍ"

ນັ້ນຄືສັນຕະປາບາ, "ຜູ້ທີ່ອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຜ່ານຜົນເສຍດ້ວຍລົມແຫ່ງພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ

ແລະຈະທຳລາຍເສຍດ້ວຍຄວາມເຈັດຈ້າງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງ." ຈາກນັ້ນ ໂປໂລກ່າວວ່າ

"ແມ່ນຜູ້ນັ້ນເອງ, ຜູ້ຊຶ້ງການມາຂອງລາວເປັນໄປຕາມການກະທຳຂອງຊາຕານ ພ້ອມດ້ວຍລົດເດດທັງປວງ

ແລະໝາຍສຳຄັນ ແລະການອັດສະຈັນອັນເທັດ." ພຣະເຢຊູແມ່ນຜູ້ດຽວທີ່

"ການສະເດັດມາຂອງພຣະອົງເປັນໄປຕາມການກະທຳຂອງຊາຕານ."

ການກະທຳອັນອັດສະຈັນຂອງຊາຕານ ແມ່ນຊ່ວງເວລາຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ຈະມາໃນໄວງນີ້

ຈົນເຖິງເວລາທີ່ມີອາເອນຢືນຂຶ້ນ ແລະ ເວລາແຫ່ງການທົດລອງຂອງມະນຸດສິ້ນສຸດລົງ.

ຊາຕານບໍ່ໄດ້ກະທຳການອັດສະຈັນໃດໆເລີຍ ໃນລະຫວ່າງໄພພິບັດເຈັດປະການສຸດທ້າຍ

ທີ່ຖືກເທລົງມານັບຈາກການສິ້ນສຸດຂອງເວລາແຫ່ງການທົດລອງ ຈົນກວ່າພຣະຄຣິດຈະສະເດັດກັບຄືນມາ.

"ພຣະຄຣິດຕັດວ່າ, 'ພວກທ່ານຈະຮູ້ຈັກເຂົາໂດຍຜົນຂອງເຂົາ.'

ຖ້າບັນດາຜູ້ທີ່ການຮັກສາໂຮກໄດ້ກະທຳຜ່ານເຂົາ ມີແນວໃນ້ມ, ເນື່ອງຈາກການສະແດງບາກົດເຫຼົ່ານີ້,

ທີ່ຈະຫາຂ້ອງໃຫ້ແກ່ການລະເລີຍພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະດຳເນີນຕົວໄປໃນການບໍ່ເຊື່ອຟັງ,

ແມ່ນແມ່ນວ່າເຂົາຈະມີວິດອຳນາດໃນລະດັບໃດກໍຕາມແລະທຸກລະດັບກໍຕາມ,

ກໍບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມຕາມນັ້ນວ່າເຂົາມີວິດອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ກົງກັນຂ້າມ,

ນັ້ນແມ່ນລົດອຳນາດແຫ່ງການກະທຳອັດສະຈັນຂອງຜູ້ຫຼວກລວງຜູ້ຍິ່ງໃຫຍ່.

ເຂົາເປັນຜູ້ຜ່າຜົນພຣະບັນຍັດຜ່າຍສົນທຳ, ແລະໃຊ້ທຸກກິນອຸປະຖຳທີ່ເຂົາສາມາດຊຳນານໄດ້ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມະ

ນຸດຕາບອດຕໍ່ພຣະລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະບັນຍັດນັ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຄໍາເຕືອນວ່າໃນວັນສຸດທ້າຍ ຂ້າຈະກະທຳການດ້ວຍໝາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນອັນຫລອກລວງ. ແລະເຂົາຈະດຳເນີນການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປຈົນເຖິງການສິ້ນສຸດແຫ່ງເວລາແຫ່ງພຣະກະລຸນາ, ເພື່ອເຂົາຈະຊີ້ໃຫ້ການອັດສະຈັນເຫຼົ່ານີ້ເປັນຫຼັກຖານວ່າເຂົາເປັນທູດສະຫວ່າງ ແລະບໍ່ແມ່ນທູດແຫ່ງຄວາມມົດ." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 911.

ໂປໂລໄດ້ຊີ້ແຈງວ່າ ຈະມີການຖອຍຫຼັງໃນຄວາມເຊື່ອອັນໜຶ່ງ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການປະກົດເຜີຍຂອງລະບົບສັນຕະປາບາ, ແລະການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະຄຣິດຈະເກີດຂຶ້ນ "ຫຼັງຈາກ" ການກະທຳອັນນຳອັດສະຈັນຂອງຊາຕານ. ການກະທຳອັນນຳອັດສະຈັນຂອງຊາຕານເລີ່ມຕົ້ນທຶນຄົດໝາຍວ່າອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ, ແລະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອເວລາແຫ່ງການປົດປະຕູແຫ່ງພຣະກະລຸນາມາເຖິງ ແລະໄພພິບັດຈົດປະການສຸດທ້າຍ. ການກະທຳອັນນຳອັດສະຈັນຂອງຊາຕານເລີ່ມຕົ້ນທຶນຄົດໝາຍວ່າອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມຣິກາ.

"ໂດຍພຣະບັນຍັດທັງຄົບໃຫ້ສະຖາບັນລະບົບສັນຕະປາບາຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ອັນເປັນການລະເມີດພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊາດຂອງພວກເຮົາຈະຕັດຂາດຕົນເອງອອກຈາກຄວາມຊອບທຳຢ່າງສົມບູນ. ເມື່ອໂປຣແຕສແຕນຈະຍືນມືຂອງນາງຂ້າມຫວັງເລກເພື່ອຈັບມືຂອງອຳນາດໂຣມັນ, ເມື່ອນາງຈະເອົາມືຂ້າມເຫວເລກເພື່ອປະສານມືກັບລັດທິວິນຍານນິຍົມ, ເມື່ອພາຍໃຕ້ອິດທິພົນແຫ່ງສະຫະພັນສາມປະການນີ້ ປະເທດຂອງພວກເຮົາຈະປະຕິເສດທຸກຫຼັກການແຫ່ງລັດຖະທຳມະນູນຂອງຕົນ ໃນຖານະລັດຖະບານທີ່ເປັນໂປຣແຕສແຕນແລະສາທາລະນະລັດ, ແລະຈະຈັດໃຫ້ມີມິດຕະການສຳລັບການແຜ່ຂະຫຍາຍຄວາມເທັດແລະການລວງຫຼອກຂອງສັນຕະປາບາ, ເມື່ອນັ້ນພວກເຮົາອາດຈະຮູ້ໄດ້ວ່າ ເວລາສຳລັບການກະທຳອັນອັດສະຈັນຂອງຊາຕານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ແລະວ່າຈຸດຈົບກຢູ່ໃກ້ແລ້ວ." Testimonies, volume 5, 451.

ກົດໝາຍວັນອາທິດເປັນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງອານາຈັກທິກິກ, ຄຣິສຕຣ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໃນພຣະນິມົດບົດທຶນສາມ. ສັດຮ້າຍຈາກແຜ່ນດິນໄດ້ເລີ່ມຄອງອຳນາດໃນຕອນທ້າຍຂອງໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີແຫ່ງການປົກຄອງຂອງສັນຕະປາບາ ໃນປີ 1798. ດັ່ງນັ້ນ ອຳນາດສັນຕະປາບາຈຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍໃນປີ 538, ແມ່ນແຕ່ວ່າກົດຈະການຂອງນາງໃນການຍຶດຄອງໂລກນັ້ນໄດ້ດຳເນີນຢູ່ແລ້ວໃນເວລາທີ່ໂປໂລໄດ້ຂຽນຖ້ອຍຄຳຂອງທ່ານ. ກ່ອນປີ 538 ຈະມີການຫຼົ້ນອອກໄປເສຍກ່ອນ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການຖືກເປີດເຜີຍຂອງຄົນແຫ່ງບາບ ຜູ້ນັ້ງຢູ່ໃນພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ການຫຼົ້ນອອກຈາກຄວາມເຊື່ອໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຄຣິສຕະຈັກເມືອງ Pergamos ເມື່ອຄຣິສຕະຈັກຄຣິດສະຕຽນໄດ້ປະນີປະນອມກັບສາສະໜາອາຣຣ໌ດ, ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນສັນຍາລັກໂດຍຈັກກະພັດ Constantine. ໂປໂລກຳລັງຊີ້ບອກເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເກີດຂຶ້ນກ່ອນການສະເດັດມາຄົງທຶນຂອງພຣະຄຣິດ. ຫຼັງຈາກທີ່ບົດບອກສົ່ງທິທ່ານເຄຢສອນຊາວເທຣະໂລນກຳກອນໜ້ານັ້ນແລ້ວ, ທ່ານຈຶ່ງຖາມວ່າ ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ຈື່ຈຳບໍ່ ວ່າທ່ານເຄຢສອນຄວາມຈິງເຫຼົ່ານີ້ແກ່ພວກເຂົາ? ຈາກນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາວ່າ ພວກເຂົາຄວນຈື່ຈຳດ້ວຍວ່າ ທ່ານໄດ້ສອນພວກເຂົາວ່າ ຈະມີອຳນາດໜຶ່ງທີ່ຈະ "withholdeth" ຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາບາ "that" ຕ່າງແຫ່ງສັນຕະປາບາ "might be revealed in his time?" ຄຳວ່າ "withholdeth" ໝາຍເຖິງການຍັບຍັ້ງ. ຄຳວ່າ "withholdeth" ຕໍ່ມາໃນຂໍ້ຄວາມດຽວກັນນີ້ໄດ້ຖືກແປເປັນ "now letteth."

ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ຄວາມນີ້ຈຶ່ງຖືກຖ່າຍທອດຢ່າງຖືກຕ້ອງວ່າ: "ແລະບັດນີ້ພວກທ່ານກຮູ້ແລ້ວວ່າ ສິ່ງໃດກຳລັງຫ້າມສັນຕະປາບາໄວ້ ເພື່ອວ່າສັນຕະປາບາຈະຖືກເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງຕົນ. ເພາະວ່າ

ຄວາມລຶກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳ (ຄືສັນຕະປາບາ) ກກຳລັງທຳງານຢູ່ແລ້ວ:
ມີແຕ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ດົນກຳລັງຫາມສັນຕະປາບາໄວ້ ຈະຍັງຄົງຫາມສັນຕະປາບາຕໍ່ໄປ
ຈົນກວ່າຜູ້ນັ້ນຈະຖືກຍົກອອກໄປຈາກທາງ.” ເມື່ອ William Miller
ໄດ້ຕະໜັກເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ໃນໜັງສືເທສະໂລນິກ ລາວຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ
ອຳນາດທີ່ຂັດຂວາງບໍ່ໃຫ້ສັນຕະປາບາຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງໂລກໃນປີ 538 ນັ້ນ ຄືໂຣມນອກຮົດ, ແລະວ່າ
ໂຣມນອກຮົດຈະຫາມການເກີດຂຶ້ນຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາໄວ້ ຈົນກວ່າ ໂຣມນອກຮົດ ຈະຖືກ
“ຍົກອອກໄປຈາກທາງ.”

“ໃນຊ່ວງສົບສອງປີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ຖືລັດທິ deist, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ອ່ານປະຫວັດສາດທຸກເຫຼັ້ມທີ່ຫາໄດ້;
ແຕ່ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັກພຣະຄຳພີ. ພຣະຄຳພີສອນເຖິງພຣະເຢຊູ!
ແຕ່ກະນັ້ນກໍຍັງມີພຣະຄຳພີໜຶ່ງຫຼາຍຕອນທີ່ຍັງມີມົນສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ. ໃນປີ 1818 ຫຼື 19,
ໃນຂະນະທີ່ສິນທະນາກັບເພືອນຄົນໜຶ່ງ ຜູ້ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ໃບຢັ້ງມ ແລະຜູ້ທີ່ເຄີຍຮູ້ຈັກ
ແລະໄດ້ຍິນຂ້າພະເຈົ້າເວົ້າໃນຂະນະທີ່ເປັນ deist, ເຂົາໄດ້ຖາມຂຶ້ນດ້ວຍທາທິທິນນີ້ຍສຳຄັນພໍສົມຄວນວ່າ,
‘ເຈົ້າຄິດແນວໃດກັບຂໍ້ພຣະຄຳນີ້ ແລະຂໍ້ນັ້ນ?’
ໂດຍອ້າງເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳເກົ່າໆທີ່ຂ້າພະເຈົ້າເຄີຍຄັດຄ້ານໃນເວລາທີ່ເປັນ deist.
ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈວ່າເຂົາກຳລັງຈະສືບຕໍ່, ແລະໄດ້ຕອບວ່າ—ຖ້າທ່ານໃຫ້ເວລາແກ່ຂ້າພະເຈົ້າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານວ່າພວກມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ. ‘ເຈົ້າຕ້ອງການເວລາດົນພຽງໃດ?’
ຂ້າພະເຈົ້າຕອບວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະບອກທ່ານ,
ເພາະຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດເຊື່ອໄດ້ວ່າພຣະເຈົ້າຈະປະທານການສຳແດງພຣະປະສົງທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້.
ໃນເວລານັ້ນເອງ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕັດສິນໃຈສຶກສາພຣະຄຳພີຂອງຕົນ,
ໂດຍເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຄົ້ນພົບໄດ້ວ່າພຣະວິນຍານບໍ່ລົບຊົດຊຶ່ງມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ.
ແຕ່ທັນທີທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງປະຕິຍານນີ້ຂຶ້ນ
ຄວາມຄົດໜຶ່ງກໍເກີດຂຶ້ນໃນໃຈວ່າ—‘ສົມມຸດວ່າເຈົ້າພົບຂໍ້ພຣະຄຳຕອນໜຶ່ງທີ່ເຈົ້າບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈ,
ແລ້ວເຈົ້າຈະເຮັດແນວໃດ?’ ແລ້ວວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີແບບນີ້ກໍເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ:—ຂ້າພະເຈົ້າ
ຈະນຳເອົາຄຳສັບຂອງຂໍ້ພຣະຄຳຕອນເຊັ່ນນັ້ນ, ແລ້ວຕິດຕາມມັນຕະຫຼອດທົ່ວພຣະຄຳພີ,
ແລະຄົ້ນຫາຄວາມໝາຍຂອງມັນດ້ວຍວິທີນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າມີ Cruden’s Concordance,
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າເປັນສາລະບານຄຳທີ່ດີທີ່ສຸດໃນໂລກ; ດັ່ງນັ້ນ
ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງນຳມັນພ້ອມກັບພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະນັ່ງລົງທີ່ຕະຂຽນໜັງສືຂອງຕົນ,
ແລະບໍ່ອ່ານສັງຄົມໃດເລີຍ, ຍົກເວັ້ນໜັງສືພິມພຽງເລັກນ້ອຍ,
ເພາະຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈແນວວ່າຈະຮູ້ໃຫ້ໄດ້ວ່າພຣະຄຳພີຂອງຂ້າພະເຈົ້າໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.

“ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນທີ່ພຣະທຳປະຖົມມະການ ແລະອ່ານຕໍ່ໄປຢ່າງຊ້າໆ;
ແລະເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງຂໍ້ຄວາມໜຶ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້,
ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄົ້ນຫາທົ່ວພຣະຄຳພີເພື່ອໃຫ້ຮູ້ວ່າມັນໝາຍຄວາມວ່າຢ່າງໃດ.
ຫຼັງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຜ່ານພຣະຄຳພີທັງໝົດດ້ວຍວິທີນີ້ແລ້ວ, ໂອ,
ຄວາມຈິງໄດ້ບຳກົດສະຫວ່າງແຈ້ງແລະຮຸ່ງໂລດພຽງໃດ!
ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພົບສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ປະກາດແກ່ພວກທ່ານ.
ຂ້າພະເຈົ້າໝັ້ນໃຈວ່າຈັດເວລານັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 1843. ຕໍ່ມາຂ້າພະເຈົ້າມາເຖິງ 2300 ວັນ;
ມັນນຳຂ້າພະເຈົ້າໄປສູ່ຂໍ້ສະຫຼຸບອັນດຽວກັນ;
ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍຄິດທີ່ຈະຄົ້ນຫາວ່າພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຈະສະເດັດມາເມື່ອໃດ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ອາດເຊື່ອໄດ້; ແຕ່ແສງສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ກະທົບຂ້າພະເຈົ້າຢ່າງແຮງກ້າ
ຈົນຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດ. ບັດນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ,
ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຮັດເຄື່ອງມ້າແລະຄາດສາຍບັງຄັບໃຫ້ແໜ້ນ; ຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ໄປໂອກວ່າພຣະຄຳພີ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ຕົກຫຼັງພຣະຄຳພີ. ບໍ່ວ່າພຣະຄຳພີສອນສິ່ງໃດ, ຂ້າພະເຈົ້າຈະຍຶດຖືສິ່ງນັ້ນໄວ້.

ແຕ່ກ່ອນທີ່ມີຂໍ້ຄວາມບາງຕອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈໄດ້.”

“ນັ້ນກໍແມ່ນວິທີການສຶກສາພຣະຄຳພີໂດຍທົ່ວໄປຂອງລາວ. ໃນອີກໂອກາດໜຶ່ງ ລາວໄດ້ກ່າວເຖິງວິທີຂອງລາວໃນການຕັດສິນຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ຄວາມທີ່ຢູ່ຕໍ່ໜ້າເຮົາ—ຄວາມໝາຍຂອງ ‘ສົງປະຈຳວັນ.’ ‘ຂ້ອຍອ່ານຕາໄປ,’ ລາວກ່າວ, ‘ແລະບໍ່ພົບກໍລະນີອື່ນໃດທີ່ມັນບາກດີຢູ່ ນອກຈາກໃນພຣະທຳດານເດືອນ. ຈາກນັ້ນຂ້ອຍຈຶ່ງໄປຈັບເອົາຖ້ອຍຄຳທີ່ຢູ່ເຊື່ອມໂຍງກັບມັນ, ຄື ‘ເອົາອອກໄປ.’ ລາວຈະເອົາ ‘ສົງປະຈຳວັນ’ ອອກໄປ, ‘ຕັ້ງແຕ່ເວລາທີ່ສົງປະຈຳວັນຖືກເອົາອອກໄປ,’ ແລະອື່ນໆ. ຂ້ອຍອ່ານຕາໄປ ແລະຄິດວ່າຂ້ອຍຄົງຈະບໍ່ພົບແສງສະຫວ່າງໃດໆໃນຂໍ້ຄວາມນັ້ນ; ໃນທີ່ສຸດຂ້ອຍກໍມາເຖິງ 2 ເທຊະໂລນກີ 2:7–8.

‘ເພາະວ່າຄວາມລັກລັບແຫ່ງຄວາມອະທຳກຳລັງເຮັດການຢູ່ແລ້ວ, ມີພຽງແຕ່ຜູ້ທີ່ບັດນຢັບຍັງຢູ່ ຈະຍັງຍັບຍັງຕາໄປ ຈົນກວ່າລາວຈະຖືກນຳອອກໄປພົ້ນທາງ, ແລະເມື່ອນັ້ນຄົນອະທຳນັ້ນຈະຖືກເປີດເຜີຍ,’ ແລະອື່ນໆ. ແລະເມື່ອຂ້ອຍມາເຖິງຂໍ້ຄວາມນັ້ນ ໂອ, ຄວາມຈິງກໍບາກດີຢ່າງແຈ້ງແຈ່ງແລະສະຫງ່າງາມຫຼາຍພຽງໃດ! ຢູ່ນັ້ນເອງ! ນັ້ນແຫຼະຄື ‘ສົງປະຈຳວັນ!’ ເອົາລະ, ບັດນີ້ໃບໂລໝາຍເຖິງຫຍັງໂດຍຄຳວ່າ ‘ຜູ້ທີ່ບັດນຢັບຍັງຢູ່’ ຫຼືຂັດຂວາງຢູ່? ໂດຍ ‘ຄົນແຫ່ງບາບ,’ ແລະ ‘ຄົນອະທຳ,’ ແມ່ນໝາຍເຖິງລະບົບໂປເປຣີ. ເອົາລະ, ສົງໃດທີ່ຂັດຂວາງລະບົບໂປເປຣີໃຫ້ຖືກເປີດເຜີຍ? ກໍແນ່ນອນວ່າ ມັນຄືວັດທິນອກສາສະໜາ; ດັ່ງນັ້ນ ‘ສົງປະຈຳວັນ’ ຈຶ່ງຕ້ອງໝາຍເຖິງວັດທິນອກສາສະໜາ.” William Miller, Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.

ຖ້າບາສະຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈວ່າ “ສົງປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳດານເດືອນເປັນສັນຍາລັກຂອງວັດທິນອກສາສະໜາ, Miller ຄົງຈະຍາກຢ່າງຍິ່ງທີ່ຈະພັດທະນາໂຄງຮ່າງທີ່ເຂົ້າໄດ້ນຳມາປະກອບເປັນໂຄງສ້າງຄຳພະຍາກອນຂອງເຂົາ.

“ສົງປະຈຳວັນ” ບາກດີຢູ່ຫຼາຍເທື່ອໃນພຣະທຳດານເດືອນ, ແລະໃນທຸກເທື່ອກໍຖືກຕິດຕາມດ້ວຍສັນຍາລັກຂອງວັດທິນສັນຕະປາບາ. ຫຼັກຖານທີ່ວ່າ “ສົງປະຈຳວັນ” ໃນພຣະທຳດານເດືອນແມ່ນວັດທິນອກສາສະໜາ ບາກດີຢູ່ໃນຈົດໝາຍຂອງໃບໂລເຖິງຊາວເທຊະໂລນກີ. ຄຳເຕືອນທີ່ຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດປະການໜຶ່ງໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າກໍຢູ່ນັ້ນ, ເພາະວ່າທຶນໃບໂລໄດ້ກ່າວຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຮັກຄວາມຈິງຈະຖືກສົງຄວາມລຸ່ມຫຼືອັນແຮງກຳມາໃຫ້. ຄວາມຈິງທີ່ໄດ້ຖືກຈົດໃຈວາງໄວ້ໃນພຣະທຳເທຊະໂລນກີນັ້ນ ກໍຄືການຊີ້ບອກເຖິງຄວາມເຊື່ອມໂຍງຂອງວັດທິນອກສາສະໜາກັບວັດທິນສັນຕະປາບາ, ແລະການປະຕິເສດຄວາມຈິງນັ້ນ ກໍເທົ່າກັບຮັບປະກັນວ່າຄວາມລຸ່ມຫຼືອັນແຮງກຳມາຈະເປັນຜົນຕາມມາຂອງການປະຕິເສດນັ້ນ.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຫົວຂໍ້ນີ້ຕາໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

ຈົ່ງຢຸດຢືນຢູ່ ແລະພິຈາລະນາດ້ວຍຄວາມພິສວງ; ຈົ່ງຮ້ອງອອກ ແລະຮ້ອງໄຫ້: ພວກເຂົາເມົາ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫຼືອຂະໜາ; ພວກເຂົາເຊໂຊ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນດ້ວຍເຫຼືອແຮງ. ເພາະພຣະຢາເວໄດ້ຫຼັງວິນຍານແຫ່ງການນອນຫຼັບອັນເລກລັບລົງເທິງພວກເຈົ້າ, ແລະໄດ້ບັດຕາຂອງພວກເຈົ້າ: ພວກຜູ້ພະຍາກອນ ແລະພວກຜູ້ນຳຂອງພວກເຈົ້າ, ຄືພວກຜູ້ເຫັນນິມິດ, ພຣະອົງໄດ້ບັກຄຸມເຂົ້າໄວ້.

ແລະນິມິດທັງສິ້ນໄດ້ກາຍເປັນສຳລັບພວກເຈົ້າດັ່ງຖ້ອຍຄຳໃນໜັງສືທີ່ປະທັບຕາໄວ້, ຊຶ່ງມະນຸດນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວົງອອນ, ຈົ່ງອ່ານນີ້ເຖິດ”; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າອ່ານບໍ່ໄດ້; ເພາະມັນຖືກປະທັບຕາໄວ້.” ແລະໜັງສືນັ້ນຖືກນຳໄປມອບໃຫ້ແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮູ້ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍວົງອອນ, ຈົ່ງອ່ານນີ້ເຖິດ”; ແລະເຂົາກ່າວວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມຮູ້” ເຫດສະນັ້ນພຣະຢາເວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເພາະວ່າປະຊາຊົນນີ້ເຂົ້າມາໃກ້ເຮົາດ້ວຍປາກຂອງເຂົາ, ແລະໃຫ້ກຽດເຮົາດ້ວຍຮົມຟ້າປາກຂອງເຂົາ, ແຕ່ໄດ້ໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາຫ່າງໄກຈາກເຮົາ,

ແລະຄວາມຢາກເກງຂອງເຂົາທີ່ມີຕໍ່ເຮົານັ້ນເປັນພຽງຄຳສັ່ງສອນຂອງມະນຸດ: ເພາະສະນັ້ນ ຈົ່ງເບິ່ງແມ່,
ເຮົາຈະດຳເນີນການອັນມະຫັດສະຈັນທຳມາກາງປະຊາຊົນນີ້, ຄືການອັນມະຫັດສະຈັນແລະນຳພາສິວິຢາງຍິງ:
ເພາະສະຕິບັນຍາຂອງພວກບັນຍາຊົນຂອງເຂົາຈະພົ້ນໄປ,
ແລະຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພວກສຸຂຸມຄອບຄອບຂອງເຂົາຈະຖືກເຊືອງໄວ້.
ວິບັດແກ່ພວກທີ່ພະຍາຍາມເຊືອງແຜນການຂອງຕົນໄວ້ຢ່າງເລັກລ້ບຈາກພຣະຢາເວ,
ແລະການງານຂອງເຂົາຢູ່ໃນຄວາມມືດ, ແລະພວກເຂົາກ່າວວ່າ, 'ໃຜເຫັນພວກເຮົາ? ແລະໃຜຮູ້ພວກເຮົາ?'
ແນ່ນອນການກັບຕາລປັດຂອງພວກເຈົ້າຈະຖືກນັບຖືດັ່ງດິນໜຽວໃນມືຊ້າງບົນ:
ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ຖືກສ້າງຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ສ້າງມັນຫຼືວ່າ, 'ລາວບໍ່ໄດ້ສ້າງຂ້ອຍ'?
ຫຼືສິ່ງທີ່ຖືກບັນຂັນຈະກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ບັນມັນຫຼືວ່າ, 'ລາວບໍ່ມີຄວາມເຂົ້າໃຈ'? ເອຊາຍາ 29:9–16.